

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoCsp/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219201470
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4219201470.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobcu: G. C., nar. X.X.XXXX, bytom G., R. XXXX/XX, zastúpený: Podhorský & Partners, s. r. o., so sídlom Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Ventúrska 1, IČO: 46 962 000, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 2.400,07 eura s príslušenstvom a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti Rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 2. novembra 2021, č. k. 7Csp/56/2019-193, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku **p o t v r d z u j e**.

V časti výroku o zamietnutí zvyšku žaloby a výroku o náhrade trov konania napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (Okresný súd Komárno) rozsudkom zo dňa 2. novembra 2021, č. k. 7Csp/56/2019-193 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.400,07 EUR, a to v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia a vo zvyšku súd žalobu zamietol.
2. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému priznal v rozsahu 100 %.
3. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 451 ods. 1 a 2, § 454, § 456 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Obč. zák.“), § 154, § 215 ods. 1 a 2, § 167 ods. 1, 3, § 251, § 255 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).
4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca vo svojom podaní, ktoré označil ako: „Žaloba o zaplatenie sumy 2.400,07 EUR s prísl. titulom bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky.“ zo dňa 12.04.2019, ktoré doručil súdu dňa 15.04.2019, sa domáhal zaplatenia sumy 2.400,07 EUR s prísl. titulom bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ako aj náhrady trov konania.
5. Vzhľadom k neúčasti strany sporu - žalovanej - súd vo veci podľa § 180 CSP otvoril pojednávanie, pojednával v jej neprítomnosti a oboznámil obsah spisového materiálu s prihladením na § 204 CSP.
6. Súd vyhovel podanej žalobe, pretože mal za to, že žalobca uniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení tak ako to predpokladajú ust. § 132 ods. 1, 2, 3, § 150 ods. 1 CSP, podľa ktorých ustanovení platí, že dôkazné bremeno spočíva na tej strane, ktorá mieni preukázať svoje tvrdenia, pretože na nej spočíva

procesná zodpovednosť za to, či budú v konaní jej tvrdenia preukázané alebo nie, čo má za následok v prípade neunesenia dôkazného bremena rozhodnutie v neprospech takejto strany.

7. Súd pri svojom rozhodnutí v tomto spore vychádzal jednak zo skutočnosti, že rozhodcovský súd priznal žalovanej strane nárok v sume 1.205,01 EUR so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.205,01 EUR od 04.05.2011 do zaplataenia, zákonný úrok vo výške 6 % ročne zo sumy 1.205,01 EUR od 20.06.2011 do zaplataenia a náhradu trov rozhodcovského konania v sume 320,04 EUR do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodcovského rozsudku, avšak nie z titulu nesplatennej sumy úveru, ale z titulu dlžnej sumy zo zmenky. Žalobca si svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia neuplatnil z dôvodu uhradenia vyššej sumy zo zmluvy o úvere, ani na základe exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozhodcovský rozsudok o uplatnenom nároku zo zmenky, ale si uplatnil nárok z exekúcie, ktorá bola vyhlásená za neprípustnú a konanie bolo zastavené, a to rozhodnutím OS KN pod čís. kon. 10Er/826/2012-28 v spojení s uznesením KS NR čís. kon. 11CoE/44/2017-85, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.11.2017. V tomto konaní bolo udelené poverenie z dňa 15.06.2012 na vymoženie sumy 1.205,01 EUR s prísl. Súd pri svojom rozhodnutí vychádzal z rozhodnutia tvoriaceho súčasť pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 10Er/826/2012 pod čís. kon. 10Er/826/2012-28, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.11.2017, v ktorom rozhodnutí súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a konanie zastavil v spojení s uznesením KS NR čís. kon. 11CoE/44/2017-85 zo dňa 31.05.2017. Krajský súd Nitra v bode 34 odôvodnenia daného potvrdzujúceho uznesenia skonštatoval, že rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom, spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a. s. dňa 05.08.2011 pod sp. zn. SR 07302/11 na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, nie je spôsobilým exekučným titulom podľa ust. § 42 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku a OS Komárno správne vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Ďalej sa súd oboznámil s obsahom spisového materiálu, a to s predloženou špecifikáciou súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o vymožení sumy celkom 3.778,33 EUR voči žalobcovi, z ktorej sumy v prospech žalovanej strany na základe exekučného titulu, ktorým bol rozsudok stáleho rozhodcovského súdu sp. zn.: SR 07302/11 z 5.8.2011, bola vymožená suma 2.850,07 EUR. Vo zvyšku bola vymožená náhrada trov v sume 928,26 EUR (3.778,33-2.850,07=928,26 EUR). Žalobca z tejto nezákonne vedenej exekúcie si uplatnil nárok len v sume 2.400,- EUR (t. j. bez nároku na náhradu trov exekúcie v sume 928,26 EUR). Podľa správy z č. I. 9 uhradil sumu 50,- EUR dňa 09.09.2014 priamo žalovanej spoločnosti, a takto súd znížil sumu 2.900,07 EUR o istinu úveru 500,- EUR (2.900,07 EUR - 500,- EUR = 2.400,07 EUR), a vo zvyšku v sume 2.400,07 EUR ako dôvodný nárok žalobcovi priznal z titulu vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1, ods. 2 Obč. zák. na základe plnenia z právneho dôvodu, ktorý odpadol vyhlásením exekúcie za neprípustnú a konanie bolo zastavené. Súd pri svojom rozhodnutí vychádzal z obsahu spisového materiálu, a to z č. I. 9-10 súdneho spisu - predloženej špecifikácie, podľa ktorej došlo k vyplateniu už vymoženej sumy exekúcie (bez trov exekúcie) v rozsahu 2.900,07 EUR žalovanej spoločnosti v rozpore s rozhodnutím OS KN pod čís. kon. 10Er/826/2012-28 v spojení s uznesením KS NR čís. kon. 11CoE/44/2017-85, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.11.2017, o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a zastavení konania, čím vymožená a poukázaná suma 2.900,07 EUR znížená žalobcom o sumu istiny úveru 500,- EUR sa stala bezdôvodným obohatením na strane žalovanej spoločnosti.

8. Súd v tomto prípade pred svojím rozhodnutím prihliadol aj k Nálezu II. ÚS SR 165/2012-45, podľa ktorého platí, že existencia pohľadávky na vydanie bezdôvodného obohatenia vylučuje vznik škody ako majetkovej ujmy, a tým aj konkurenciu právnej úpravy zodpovednosti za škodu s právnou úpravou bezdôvodného obohatenia. Kým žalobca má pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia voči tomu, kto ho získal, resp. kým nepreukázal bezúspešné domáhanie sa vydania tohto obohatenia (ak táto bezúspešnosť nebola ním zavinená), nie je daný základný predpoklad zodpovednosti štátu za škodu, a to existencia samotnej škody (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 199/2005 z 31. mája 2006), a preto žalobcovi uvedený nárok v sume 2.400,07 EUR priznal titulom vydania bezdôvodného obohatenia a to plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol (ÚS SR poukázal na rozhodnutie NS ČR 30 Cdo 3810/2007) a to podľa § 451 ods. 1 a 2 Obč. zák. platí, že kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať a podľa ods. 2 citovaného ustanovenia zákona platí, že bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, a preto žalobcovi v tomto konaní priznal nárok v sume 2.400,07 eura.

9. Súd žalobu vo zvyšku zamietol, a to v časti na určenie neplatnosti zmluvnej podmienky zo Zmluvy o úvere č. 400700604 zo dňa 30.11.2010 na tom základe, že podľa súdu nebol daný naliehavý právny záujem na určenie neplatnosti zmluvnej podmienky v Zmluve o úvere č. 400700604 zo dňa

30.11.2010, uvedenej vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú dve tretiny, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. V prejednávanej veci, podľa súdu, nemôže byť naliehavý právny záujem na určenie neplatnosti zmluvnej podmienky zo Zmluvy o úvere pre toto konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 2.400,- EUR, nakoľko jednak v minulosti exekučným titulom pre vedenie exekúcie vo veci sp. zn. 10Er/826/2012 bol právoplatný rozhodcovský Rozsudok stáleho rozhodcovského súdu sp. zn.: SR 07302/11 z dňa 05.08.2011 na č. I. 12-15, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.08.2011 a vykonateľnosť dňa 25.08.2011, pretože citovaný rozhodcovský rozsudok stáleho rozhodcovského súdu zaviazal žalobcu na zaplatenie peňažnej sumy nie zo zmluvy o úvere, ale z vlastnej zmenky, ktorá bola ako zabezpečovací inštitút.

10. Súd k námietkam žalovanej nemohol prihliadať, nakoľko pred rozhodcovským súdom sa neuplatnil nárok na zaplatenie dlžnej sumy z úveru, ale nárok zo zabezpečovacieho inštitútu, t. j. z absolútne neplatnej zmenky. Vo vzťahu k vyjadreniu žalovanej spoločnosti, že ide o obchodnoprávny vzťah, táto námietka podľa súdu neobstojí, pretože v tomto prípade išlo o veľmi nízku sumu úveru, ktorá nie je príznačná pre investovanie a dosiahnutie zisku v podnikateľskej sfére, a ďalej, v zmysle predmetnej úverovej zmluvy nebolo dohodnuté čerpanie úveru na dohodnutý účel viazaný na podnikateľské oprávnenie žalobcu. Ďalej, podľa súdu, je možné súhlasiť s námietkou žalovanej spoločnosti ani vo vzťahu k identifikácii žalobcu tzv. IČO-m, nakoľko, podľa súdu, v tej istej zmluve bol žalobca identifikovaný aj rodným číslom, resp. číslom občianskeho preukazu, ktoré sú nepochybne platné ako všeobecné generálie pre súkromnoprávne účely a v tej súvislosti súd mal za to, že žalobca, aj keď mal podnikateľské oprávnenie, táto skutočnosť ešte nevylučuje, že bol aj fyzickou osobou, ktorá si svoje záväzky mohla riešiť čerpaním úveru aj od spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., avšak nie ako podnikateľský subjekt, ako je tomu, podľa súdu, aj v tomto prípade. Podľa súdu, je v rozpore s dobrými mravmi aj dojednaný poplatok v sume 484,- EUR, prevyšuje sumu čerpaného úveru temer o 100 %. Na záver, súdu je známe z jeho činnosti, že v prejednávanej veci strany sporu v minulosti uzatvorili úverovú zmluvu ako formátovú zmluvu, bez možnosti dojednávania jej obsahu zo strany žalobcu, čoho logickým vyústením bolo, že takto vedená exekúcia bola zastavená, ako je zrejmé z rozhodnutia tun. súdu pod číslom kon. 10Er/826/2012-28, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.11.2017 v spojení s uznesením KS NR číslom kon. 11CoE/44/2017-85 z dňa 31.05.2017. 22. O trovách konania súd rozhodol podľa nasledovných ustanovení CSP.

11. Vzhľadom k nepatrnému rozdielu medzi uplatneným nárokom v podanej žalobe, a to v sume 2.400,07 EUR titulom vydania bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky aj s uplatneným nárokom na náhradu trov konania a súdom priznaným nárokom v sume 2.400,07 EUR titulom vydania bezdôvodného obohatenia bez nároku na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, nemožno tento čiastočný neúspech strany sporu žalobcu zohľadniť pri rozhodnutí súdu o náhrade trov konania v prospech žalovaného, nakoľko jeho úspech nie je výsledkom aktívneho postoja žalovaného k predmetu konania, preto súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a súvis. ustanovení CSP tak, ako je vo výroku tohto rozhodnutia uvedené.

12. Proti tomuto rozsudku vo výroku I., v časti v ktorej sa žaloba zamietla podal včas odvolanie žalobca z dôvodu, že Rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok v zamietajúcej časti I. výroku zmenil tak, že súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere č. 400700604 zo dňa 30.11.2010, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru - bod 11) o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú dve tretiny, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná.

13. Podľa názoru žalobcu právna úprava určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky súdom nie je viazaná na preukázanie naliehavého právneho záujmu. Má za to, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil žalobcom uplatnený nárok na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a tento neposudzoval podľa § 137 písm. d/ CSP. Je toho názoru, že jeho nárok na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky mu priznáva hmotnoprávny predpis a to zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, čím splnil podmienky prípustnosti žaloby podľa § 137 písm. d/ CSP. Pri žalobe o určenie právnej skutočnosti nie je procesným predpokladom jej úspešnosti preukázanie naliehavého právneho záujmu, ale skutočnosť, či podanie takejto žaloby umožňuje právny poriadok. Žaloba o vyslovenie, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľná, je osobitným právnym prostriedkom ochrany spotrebiteľa.

14. Poukázal na právny názor Najvyššieho súdu SR vyslovený v uznesení sp. zn. 6 Cdo 27/2018 zo dňa 28.3.2019. V súvislosti s tým vyslovil, že určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky nie je podmienené iným nárokom, ktorého sa žalobca v tomto konaní domáha, t. j. nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia, ale určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky je samostatný nárok, ktorý sa týka iba zmluvy o úvere a podlieha výlučne posúdeniu podľa § 137 písm. d/ CSP. Predpisy na ochranu spotrebiteľa umožňujú spotrebiteľovi domáhať sa proti dodávateľovi ochrany pred neprijateľnými podmienkami na súde, a preto má žalobca za to, že súd prvej inštancie mal vec posúdiť so zreteľom na § 137 písm. d/ CSP a rozhodnúť o neprijateľnosti zmluvnej podmienky vyžadujúcej plnenie od spotrebiteľa bez reálneho a adekvátneho protiplnenia zo strany dodávateľa.

15. Proti tomuto rozsudku vo vyhovujúcej časti výroku, v ktorom súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.400,07 eura podal v zákonnej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) odvolanie žalovaný, žiadajúc odvolací súd, aby konanie zastavil z dôvodu prekážky právoplatne rozhodnutej veci. Podľa názoru žalovaného súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. Poukázal na skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok zo dňa 05.08.2011, zn. SR 07302/11, predstavuje neodstrániteľnú prekážku konania a to prekážku res iudicata. Ďalej poukázal na to, že dňa 28.1.2011 vydal Okresný súd Žiar nad Hronom poverenie na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu - Rozhodcovského rozsudku (ďalej len „Exekučné konanie“). V priebehu Exekučného konania boli vymožené peňažné prostriedky, ktorých vydanie si žalobca uplatnil prostredníctvom svojej žaloby. Skutočnosť, že žalobca spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. zaplatil vyššie uvedené peňažné prostriedky a spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. toto plnenie prijala nie je možné za žiadnych okolností kvalifikovať ako bezdôvodné obohatenie v zmysle ust. § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, pretože Zmluva nie je neplatným právnym úkonom, žalobca plnil za existencie právneho dôvodu, ktorý neodpadol a neplnil za iného. Dodal, že žalobca plnil sumu za účelom úhrady dlhu vyplývajúceho z Exekučného titulu v rámci prebiehajúceho Exekučného konania.

17. Žalobca plnil žalovanému sumu uvedenú vyššie zo zmluvy o úvere, a to na základe právoplatného a vykonateľného Rozhodcovského rozsudku. Žalobca teda žalovanému plnil to čo bolo predmetom exekúcie, a preto túto sumu, ktorú získal žalovaný, nebolo plnením bez právneho dôvodu alebo plnenie z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, prípadne majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Na strane žalovaného teda nedošlo k bezdôvodnému obohateniu, v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka.

18. Vzhľadom na uvedené žalovaný odmietol, že by z jeho strany došlo k bezdôvodnému obohateniu.

19. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, navrhujúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku I. v časti uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.400,07 EUR ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

20. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 11CoE/44/2017 zo dňa 31.5.2017, ktorým bolo určené, že rozhodcovský rozsudok bol nulitným právnym aktom, a to z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej zmluvy a exekučné konanie vedené súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD. vo veci sp. zn. 10Er/826/2012 za neprípustné. V súvislosti s tým poprel tvrdenie žalovaného ohľadne existencie riadneho exekučného titulu. Uviedol, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia neodvija od zmluvy o úvere, ale ním uplatnený nárok odvija od úhrad žalobcu vykonaných v exekučnom konaní, ktoré sa konalo na základe nulitného právneho aktu, rozhodcovského rozsudku vydaného titulom neplatnej rozhodcovskej zmluvy. Žalobca tak žalovanému plnil titulom nezákonného rozhodnutia exekučného súdu, ktorý vydal poverenie na vykonanie exekúcie, pričom Krajský súd Nitra uznesením sp. zn. 11CoE/44/2017 exekúciu vedenú voči žalobcovi vyhlásil za neprípustnú a následne ju aj právoplatne zastavil. Berúc do úvahy vyššie uvedené má za to, že bola splnená podmienka na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to plnenie bez právneho dôvodu.

21. Žalovaný sa k predmetnej veci vyjadril tak, že zotrváva na všetkých predošlých podaniach. Stotožnil sa s výrokmi napadnutého rozhodnutia, proti ktorým smeruje odvolanie žalobcu.

22. Žalobca v podaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 14.2.2022 navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

23. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolania v danej veci boli podané oprávnenými subjektami v rámci zákonnej odvolacej lehoty podľa § 362 ods. 1 CSP, preskúmal napadnutý rozsudok, viazaný rozsahom a dôvodmi podaných odvolaní (§ 379 a § 380 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Následne odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutom výroku I. o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 2.400,07 eura vecne správny, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a v napadnutom výroku I. o zamietnutí zvyšku žaloby došlo k jeho zrušeniu podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP s vrátením veci prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

24. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

25. Odvolací súd pri viazaní svojou zákonnou povinnosťou skúmať, či napadnutý rozsudok nebol vydaný v konaní, ktoré bolo postihnuté niektorou z procesných väd zakotvených v ust. § 389 ods. 1 CSP, pokiaľ ide o napadnutú vyhovujúcu časť výroku I., zdieľa ten záver, že prvoinštančný rozsudok v tejto časti výroku netrpí ani jednou v uvedenom procesnom ustanovení zakotvených väd procesného charakteru, a preto ho vo vyhovujúcej časti výroku I. ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. V ďalšom odvolací súd odkazuje na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku vzťahujúcim sa na vyhovie podanej žalobe ohľadom zaplatenia sumy 2.400,07 eura, s ktorou časťou odôvodnenia napadnutého rozsudku sa plne stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP). Prvoinštančný súd v súvislosti so zaviazaním žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2.400,07 eura v lehote do troch dní od právoplatnosti jeho rozsudku v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, ktorý aj následne správne posúdil po právnej stránke podľa ním odcitovaných ustanovení hmotnoprávneho predpisu (OZ) v rámci bodov 6/ až 8/ odôvodnenia napadnutého rozsudku. Aj proces hodnotenia vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie majúceho svoj vzťah k zaplateniu sumy 2.400,07 eura zo strany žalovaného žalobcovi je potrebné vyhodnotiť za plne súladný s obsahom ust. § 191 ods. 1 CSP, t. j. že vykonané dôkazy boli súdom prvej inštancie vyhodnotené jednotlivo a všetky aj v ich vzájomnej súvislosti, s prihliadnutím na všetko, čo počas konania vyšlo najavo.

26. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku v jeho vyhovujúcej časti výroku I. odvolací súd poznamenáva, že vychádzajúc zo záverov vykonaného dokazovania a s poukazom na unesenie dôkazného bremena žalobcu v prospech jeho skutkových tvrdení, prvoinštančný súd správne ustálil, že žalobca si svoj nárok uplatnil z titulu vedenej exekúcie voči nemu, ktorá bola neskôr vyhlásená za neprípustnú a exekúcia bola zastavená (uznesenie Okresného súdu Komárno č. k. 10Er/826/2012-28 zo dňa 13.6.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 11CoE/44/2017-85 zo dňa 31.5.2017). Vymoženú a poukázanú sumu žalovanému na základe takto neprípustnej exekúcie spolu v sume 2.900,07 eura zníženú o 500 eur žalobcom, potom priznal prvoinštančný súd vo výške 2.400,07 eura žalovanému, majúci správne za preukázané, že v danom prípade sa žalovaný na úkor žalobcu vo výške žalovanej istiny bezdôvodne obohatil, pričom išlo o bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 ods. 2 OZ, t. j. získané plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol na základe konštatovania, že exekučný titul v prebiehajúcej exekúcii voči žalobcovi ako povinnému, t. j. rozhodcovský rozsudok vydaný dňa 5.8.2011 pod sp. zn. SR 07302/11 na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy nie je spôsobilým exekučným titulom. Uvedené konštatovanie vyslovil Krajský súd v Nitre vo svojom potvrdzujúcom uznesení zo dňa 31.5.2017, č. k. 11CoE/44/2017-85, pričom v konečnom dôsledku malo za následok vyhlásenie predmetnej exekúcie za neprípustnú spolu so zastavením konania.

27. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na správnu aplikáciu niektorých záverov rezultujúcich so súdom prvej inštancie citovaného Nálezu II. ÚS SR 165/2012-45, podľa ktorého existencia pohľadávky na vydanie bezdôvodného obohatenia vylučuje vznik škody ako majetkovej ujmy, a tým aj vzájomnú konkurenciu právnej úpravy bezdôvodného obohatenia s právnou úpravou zodpovednosti za škodu. V danej prejednávanej veci podľa názoru odvolacieho súdu sa nejedná ani o žalovaným prezentovanú a tvrdenú *res iudicata*, v dôsledku existencie ktorej požaduje konanie zastaviť. Pokiaľ ide o žalovaným uvádzaný právoplatný a vykonateľný rozsudok rozhodcovského súdu zo dňa 5.8.2021 sp. zn. SR/07302/11, ktorý nebol doposiaľ zrušený, a ktorý má práve predstavovať prekážku *res iudicata*, tak je potrebné vychádzať, že žalobca svoj žalobný nárok neodvíja od zmluvy o úvere, ale od jemu nezákonne strhnutých úhrad v exekučnom konaní. V zmysle obsahu ust. § 228 ods. 1 CSP je potrebné hľadiť na predmetný rozhodcovský rozsudok za vydaný na základe uplatnenej rozhodcovskej zmluvy, čo ho stavia do pozície neplatného právneho úkonu.

28. Pokiaľ ide o včas podané odvolanie zo strany žalobcu smerujúce voči zamietajúcej časti výroku I. prvoinštančného rozsudku, tak odvolací súd ho vyhodnotil ako opodstatnené a v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci v tejto časti prvoinštančným súdom v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, odvolací súd vzhliadol dôvod k aplikácii procesného postupu v zmysle § 391 ods. 1 CSP prejaviacieho sa v tom smere, že došlo k zrušeniu rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti výroku I. ako aj v časti súvisiaceho výroku o náhrade trov konania, s následným vrátením veci tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v rozsahu jej zrušenia.

29. Hlavným dôvodom k aplikácii procesného postupu odvolacím súdom majúci za následok zrušenie napadnutého rozsudku v časti zamietajúceho výroku je otázka nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie ohľadom nedostatku naliehavého právneho záujmu na strane žalobcu, pokiaľ ide o ním požadované určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

30. Je potrebné vzhliadnuť ako opodstatnenú argumentáciu žalobcu uvedenú v jeho odvolaní, že pri posudzovaní ním uplatneného nároku je potrebné vychádzať z obsahu ust. § 137 písm. d/ CSP, ktoré má procesný charakter a takisto aj z obsahu ust. hmotnoprávneho charakteru, ktorými sú nasledovné ustanovenia § 53 ods. 4 a 5 Obč. zák. a § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z., o ochrane spotrebiteľa. Vychádzajúc z obsahu žaloby, účelom ktorej má byť určenie, že zmluvná podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách, ktorú modifikuje dodávateľ, je kvôli svojmu obsahu neprijateľná, je potrebné prijať ten záver, že takýto druh žaloby je potrebné charakterizovať na právny prostriedok ochrany spotrebiteľa.

31. Čo sa týka ust. § 137 písm. d/ CSP, tak toto sa vzťahuje na určenie právnej skutočnosti podľa osobitného predpisu (v danom prípade cit. ust. Obč. zák. a zák. č. 250/2007 Z. z.). Keď podanú časť žaloby budeme charakterizovať v časti určenia zmluvnej podmienky za neprijateľnú ako žalobu o určení právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d/ CSP tak potom nie je na mieste, aby prvoinštančný súd (ako v danom prípade) v súvislosti s podaním tejto časti žaloby posudzoval dostatok naliehavého právneho

záujmu žalobcu na požadovanom určení, pretože v tomto prípade dostatok naliehavého právneho záujmu nahrádza právny predpis. V kontexte uvedeného a v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci prvoinštančným súdom odvolací súd v tejto zamietajúcej časti ako aj v časti náhrady trov konania napadnutý rozsudok zrušil s tým, že bude povinnosťou prvoinštančného súdu pri dodržaní zásady odôvodnenia rozsudku v zmysle § 220 ods. 2 CSP rozhodnúť opätovne o žalobcom požadovanom určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

32. Vo svojom novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

33. Toto rozhodnutie prijal odvolací súd pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).